

עין משפט
נר מצודה
ק:

עבד ונתן לו דמים ולא כח עדין ה
השטור א"נ כגון שהתנו דיובלו לחזור
קאמר סומכוס יחזקו ויהא ליכא דה
(דף כ: ב) דלא פליג סומכוס ו"ל דמרי
עבד גדול אכזור כך ב"ה דינרים
ועבד קטן בעשרים דינרים ולא
ידיעין מה קבל מלוקח:

כסות מה שטענו לא הורה לו.
בשאלה שהם שלוקח אומר
מכרת לי מ' עומרים ומזכר אומר
כ' דהיינו עומרי גדולה וקטנה היו
שפיר מה שטענו הורה לו אבל כסות
ששאל כסרל גדול ומודה לו כסרל
קטן אינו מודה לו כלל מה שטענו:
וּזְבִּיקָן איתא אלא שטענוקין. ואית'
לעיל (דף נס:) דלאוקימנא
זה אומר ששאלה זה אומר שטעה
שבע ע"י גבול אחרי לא פריך בגבול

הגהות הב"ח

[illegible]

וזה ר"מ איפכא שמעין ליה.
וכרנן לא מני לאוקמי דהא
תניא בהדיא לקמן אין נשבעין על
עצדים ועל קרקעות:

דלמא **אעברים** **נשבעין**
אקרקעות **א.א.** **וא"מ**
וּמַנָּה לִיה נִחְלָק כְּדִי לִהְיוֹת וי"ל
בְּסִמְךָ אֲמַתְנִי ד' עֲפִינִס דְּמִימִי
בְּסִמְךָ דְּלֹאן נִשְׁבְּעִין עַל הַקִּרְקֻעֹת
נִרְמָם וְעַל עֲבִידִים נִשְׁבְּעִין כְּמוֹ שְׁמִירָן
וּבְדִלְמָתָא בְּזַרְיָתָא דְּמִימִי בְּסִמְךָ
וּא"מ וְאִי יִרְמ דְּרִישׁ כְּרַבְרִי וּמַעֲשֵׂה
א"כ אֶקְרַקֵּעַ נָמִי נִשְׁבְּעִין וְאִי דְּרִישׁ
לְלִי וּפְרִטִי אֲעֲבִידִם מִי אִין נִשְׁבְּעִין
וי"ל דְּרִישׁ רַבְרִי וּמַעֲשֵׂה וְאִין לְלִי
שׁוּם מַעֲשֵׂה דְּמוֹקִי לֵה לְמַעֲשֵׂה
קִרְקֻעֹת וְלֵה עֲבִידִים דְּמֵהֵן דְּרִישׁ
רַבְרִי וּמַעֲשֵׂה לְרִצִּין שְׁנֵי מַעֲשֵׂה
לְמַעֲשֵׂה קִרְקֻעֹת וְעֲבִידִים דְּלֵה כְּגִי
כַּד מַעֲשֵׂה אֲנִי עֲבִידִים הֻקְשָׁה
לְקִרְקֻעֹת דְּלֵהֵם כְּמַרְבֵּה (ב"ק דף
30: ע"ב) **וְאִמָּר** ר' יוֹסִי ב'ר'
חֲזִינָא בְּעֵנֵיבִים ב'ר' בְּלֵה ר' יוֹסִי יֵשׁ
לְהוֹכִיחַ דְּלֹאן נִשְׁבְּעִין עַל הַקִּרְקֻעֹת
מִדְּקַמְתִּי וְאִין קִרְקֻעַ אֲנִי עֲפִינִס
הֵכָּה לְעִינִן שְׂכַח מְדוּד כּוּלִי עֲלֵמָא
לְלֹא כְּזֹרֹת דְּמִינִן וְהַתּוֹלֵם חַיִּיב
לְעִינִן ב'ר' מְדוּד וְנִשְׁבְּעִין דְּכַזְבֵּירוֹת
וְעַתָּה מְדַפְרִין ב'ר' בְּנֵה שְׁתַּמְעַתָּה
(מְנוּחָה דף 4: ע"ב וְס' ע"ב) כֵּל הַעֲמִיד
לְגֹזֵל כְּגֹזֵל דְּמִי וּמִיֹּה ר"מ פ' דִּהֲתֵם
פִּרְיָן מִכָּה דְּקִיָּיל בְּהוֹיִם (ב"ק דף ע"ג:
ע"ב ד' ע"ב) כְּרִצִּין שְׁמַעוֹן דְּלֵהֵם אֲכֵלָה
פִּירוֹת גְּמוּרִים מִשְׁלֵם פִּירוֹת גְּמוּרִים:
שְׁנַעְרִי

השואל את הפרה פרק שמיני בבא מציעא

כסות מה שטענו לא הודה לו. ועל כסות אחרת הודה לו ואינה
מחזיקה שטענו: (א) דייילסי. שבד שלם היה ועדיין מחזיק. זה אומר
כסות גדולה מכרתי לך חזר אומר כסות קטנה: שבד גדול ככסות.
זה מודה לו שבד קטן וכסות דמיוני שבועה משום כסות.
ומשמע שבד אשכד בגלגול: ווקיין.

המטלטלין וזקקין את הקרקע
לשכונת: **סניגא**. בקדושין (דף טו.)
נכסים שאין להם אחריות וזקקין
להם נכסים שיש להם אחריות וזקקין
עליהן: ר"מ הו"ל. לקמן בבביתא
המחליף פרה בחמור דקאמר ר"מ
עבדא כמטלטלין דמי ונשבע עליו.
ולקמן פריך ליה אשדות דקאמי
בבביתא ממין נשבעין: **פטור**. דבעינן
הודאה ממי הטענה עצמה: **דקטע**
לידיה. להבוא עבד קטן דמודה ליה
בגויה: והא איפסא שמעינן ליה.

לר"מ דאמר עבדה כמקרקעי דמי:
הרי שלך לפניך. דקיימא לן בבב"ק
(דף סה.) קרקע אינה נגזלת וכל
מקום שהיא נדרשת בעליה עומדת
ועוד כמקרקעי דמי ואינו נגזל
לחיתום נקמה לגזול שלם דמיס הילכך
כי אוקון נדרוטיה דמריה אוקון:
הא לא קשיא. דליתא לשנוי כדמחליף
רבי אבה בר אבוא. אלא הא קשיא
ממאי דקסבר רבי מאיר וכו' כדקמי
במתי? וכן כ' שדות וקאמר ישבע:
דלמא. כדבא דהא כמחלטלי דמי
ונשבעין עליו אכל קרקע אין
נשבעין: לפי שכל הנשבעין שפחורה
נשבעין ולא מחלמין. מי ששבעין
אותו הוא נשבע להפטר משלם ולא
החובע נשבע לטול דכתיב: וילקח
בעלו ולא ישלם מי שעליו ולא שלם ולא
נשבע (שנועם דף מה.) לאו מכלל
כו'. מדקאמר ליה ולא על הקרקעות
מכלל דשמעין דאמר דלקרקעות נמי
נשבעין: שכן בקרקע. מחוברים (ו):
מחייב. שנועם: הרי הן בקרקע.
אין נשבעין עליהן: ככללוק דמין.
אכל בקרקעות ובלרין לקרקע מודה:
כעבד דמיא. ומדא מילתא היא ולא
מחייבין שנועם: זה אומר אני
יודע. אכרייתא קא מהדר דהמחליף
פרה בחמור: דקטעה ליה. דשפחה
דלא הילך הוא וממין הטענה היא
דשפחה וילדה חב גופא הוא טעין
וזה הולד בחמאט ור"מ מילתא ליה
נשבעין על העבדים: מרנא' המוכר
ויסיו לעלים. שיקון אותן לשריפה
ושהה אותן בקרקע: ועשו. וימס רעים
שלין כסאם שנהן נרעית שמן: הרי
אלו וכו'. טעמא מפרש בגמ': גמ'

מ"ל: זה אומר ואני יודע וזה אומר אני יודע יחלוקו:
דאמר ממוני המוטל בספק חולקין אימא סיפא זה
ברשותי ישבע המוכר שברשותו ילדה ולרבה בר
רסומכוס אפילו ברי וברי אמאי ישבע מוכר יחלוקו
היכא דאיכא שבועה דאורייתא ודקמעה לידה כדרכא:
עצים ועשו פחות מרביעית לסאה הרי אלו של בעל
אמא זה אומר זיתי גדלו זה אומר ארצי גדלה יחלוקו
ג' לתוך שדה חבירו זה אומר זיתי גדלו זה אומר
מ"ה"ד אי דאמר ליה קוץ לאלתר האפילו פחות
קרקע אי דאמר ליה כל אימת דבעית קוץ אפילו
ים לא צריכא דאמר ליה סתמא פחות מרביעית
ת קפדי אינשי א"ר שמעון בן פי ורביעית שאמרו
חז"ל

מסורת הש"ס

(א) לעל ד: קדישן ט.
שטעט: לח: מ.
(ב) (מחשבות קוד): לעל ת.
שטעט: לח: מ. ביק: לה.
(ג) ביק: לה. זע: ד. (שטעט: מ.)
(ד) (שטעט: מ.)
טו. שטעט: מ.
(ה) (שטעט: מ.) לעל
כ: (וועלן: ט) זבי דייך
וואסן זן לקס: (ז) (שטעט)
כז. (זעט: שטעט)
לעל ד: דייס און.

מוסף רש"י

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones